مجلهٔ پژوهش فیزیک ایران، جلد ۲۱، شمارهٔ ۴، زمستان ۱۴۰۰

همبستگی حالتهای جفت شده مادهٔ هستهای نامتقارن در چارچوب LOCV

آذر تفريحي

دانشکدهٔ فیزیک، دانشگاه صنعتی اصفهان، اصفهان

پست الكترونيكي: tafrihi@iut.ac.ir

(دریافت مقاله: ۱/۰۹ ۰/۰۰ ؛ دریافت نسخهٔ نهایی: ۱/۳۰۰ /۱۴۰۰)

چکیدہ

واژههای کلیدی: همبستگی نوکلئون- نوکلئون، حالتهای جفت شده، مادهٔ هستهای نامتقارن، روش وردشی پایین ترین مرتبهٔ مقید

۱. مقدمه

سطح مقطع جذب پیون (فوتون) هسته ها متناسب با ضریب بته-لوینگر مقیاس بندی می شود [۱- ۴]. این مقیاس بندی با رفتار جهانشمول بخش بلندبرد (کوتاه برد) توابع توزیع تکانه (توزیع های چگالی) هسته ها ارتباط دارد [۵]. رفتار مذکور از همبستگی های کوتاه برد نوکلئون – نوکلئون سرچشمه می گیرد [۶]. همبستگی های دو – نوکلئونی در تشابه با پتانسیل های هسته ای دو – جسمی بخش های مرکزی و غیر مرکزی، همانند بخش های

تانسوری و اسپین – مدار، دارند. همبستگیهای غیرمرکزی در حالتهای دو – نوکلئونی جفت شده لحاظ می شوند. بررسی همبستگیهای مرکزی (و غیرمرکزی) در حالتهای دو – نوکلئونی جفت نشده (جفت شده)، به درک بهتر ساختار کوتاهبرد هسته و سامانه های فرضی هسته ای، همانند مادهٔ هسته ای نامتقارن، کمک میکند. از سامانهٔ مادهٔ هسته ای نامتقارن در مطالعات ستاره های نوترونی بهره می برند [۷]. با توجه به اهمیت همبستگی های مرکزی و غیرمرکزی

نوکلئون- نوکلئون در حالتهای جفت شده و سامانهٔ فرضی مادهٔ هستهای نامتقارن، در این پژوهش، توابع همبستگی دو-نوکلئونی مادهٔ هستهای نامتقارن برای نسبتهای مختلف پروتون به نوترون در حالتهای جفت شده ۲^۵ -۳S^۳ و ۳۶^۳ -۳۶^۳ بررسی و انرژی مادهٔ هستهای نامتقارن در حالتهای مذکور ارائه میشود. در این محاسبات از روش وردشی پایین ترین مرتبهٔ مقید ^۱ استفاده میکنیم. در روش VOC بسط خوشهای انرژی [۸- ۹] در پایین ترین مرتبه، یعنی خوشهٔ دو – جسمی، قطع و اعتبار تقریب مذکور توسط قید بهنجارش تابع موج [۰۰] سنجیده میشود. تا کنون، هستههای معین^۲، مادهٔ هستهای سنجیده می متفاوت در چارچوب LOCV بررسی شدهاند (نا)متقارن و ماده نوترونی، با در نظر گرفتن پتانسیلهای دو – و سه – جسمی متفاوت در چارچوب LOCV بر سی شدهاند مها در این می بروش تقریبی مرده ای معین معای دو ماده نوترونی، با در نظر گرفتن پتانسیلهای دو – و مها در این ماده مونت کارلو و زنجیرهٔ ایر شبکهای فرمی رهیافتهای پیچیدهٔ مونت کارلو و زنجیرهٔ ایر شبکهای فرمی

برخلاف رهیافتهای MC و FHNC، روش LOCV به حالـتهـاي دو- نوكلئـوني وابسـته اسـت. بنـابراين، بررسـي چگونگی وابستگی همبستگی نوکلئون- نوکلئون و انرژی سامانههای هستهای به حالتهای دو- نوکلئونی در فرمولبندی LOCV میسر است. در مرجع [۱۹]، توابع همبستگی مرکـزی و غیرمرکزی مادهٔ هستهای متقارن و ماده نوترونی خالص در حالتهای جفت شده به ازای پتانسیل های دو – جسمی AV۱۸ [۲۵] و ۲۶ AV'۶ [۲۶] مطالعـه شـدند. همچنـین، در مرجـع [۲۰]، توابع همبستگی تانسوری مادهٔ هستهای نامتقارن در حالت جفت شده I = ۱ برای نسبتهای پروتـون بـه نـوترون ۲۵/۰، ۵/۰ و ۷۵/۰ با در نظر گرفتن یتانسیل های AV۱۸ و ۶'AV ارائه شدند. در این مقاله، در کنار نتایج مادهٔ هستهای نامتقارن در حالت های جفت شده S1- "D1" و Fr- "Fr" برای نسبت های پروتون به نوترون ۲/۰، ۵/۰ و ۷/۰، محاسبات مادههای هستهای و نوترونی مرجع [١٩]، جهت مقايسة بهتر نمايش داده مي شوند. با توجه به مطالب بالا، طرح كلى مقاله به اين ترتيب است:

۲. Finite nuclei

الف) در بخش ۲، فرمولبندی روش LOCV برای مادهٔ هستهای نامتقارن ارائه میشود. ب) در بخش ۳، توابع همبستگی LOCV در حالتهای جفت شده برای نسبتهای پروتون به نوترون مختلف نشان داده میشوند. همچنین، نمودار انرژی مادهٔ هستهای نامتقارن در حالتهای مذکور بر حسب چگالی رسم میشود.

۲. فرمولبندی روش LOCV برای مادهٔ هستهای نامتقارن

در روش LOCV انرژی مادهٔ هستهای نامتقارن در تقریب خوشه دو – جسمی محاسبه می شود [۱۴]: $E = \frac{1}{A} \frac{\langle \psi | H | \psi \rangle}{\langle \psi | \psi \rangle} = \frac{\pi \hbar^{\gamma}}{1 \circ \rho} \sum_{i=P,N} \frac{\rho_{i} k_{Fi}^{\gamma}}{m_{i}} + E_{\gamma} + ..., \qquad (1)$

$$H = \sum_{i} \frac{P_{i}^{\gamma}}{\gamma m_{i}} + \sum_{i \neq j} v(ij), \qquad (\Upsilon)$$

- $\psi = F\phi,\tag{(7)}$
 - و [۱۵]
- $F = S \prod_{i=1}^{n} f(ij). \tag{(f)}$

در رابطههای (۱) تا (۲)، A تعداد نوکلئونها، ρ چگالی مادهٔ هستهای نامتقارن، (۲)، $\rho_{P(N)}$ چگالی پروتونها (نوترونها)، $K_{FP(N)}$ تکانهٔ فرمی پروتونها (نوترونها)، E₁ انرژی خوشهٔ دو جسمی، Ψ تابع موج برهمکنشی، (۲) تابع همبستگی نوکلئون - نوکلئون، ϕ تابع موج غیربرهمکنشی، S عملگر متقارنساز، P_i (m_i) کانهٔ خطی (جرم) نوکلئون *i*ام و (۲) اندرکنش دو - نوکلئونی است.

با در نظر گرفتن اندرکنش ۸۷۱۸ (۵٬۹۷۹)، انـرژی خوشـهٔ دو- جسمی برابر میشود با [۱۷– ۱۶ و ۱۴]: $E_{\gamma} = \frac{\rho}{\gamma} \int d^{\gamma} r \{ \sum_{JLSTT_Z} \varpi v_{eff}^{JLSTT_Z}(r) I_{L,T_Z}(k_f r) \},$ (۵) که JLSTT_Z ، به ترتیب، اندازه حرکت زاویـهای کـل، انـدازه حرکت مـداری، اسـپین، ایزواسـپین و تصـویر ایزواسـپین در راسـتای محـور تهـای جفـت ذرات هسـتند. همچنـین، ϖ ، $(T) = 10^{-10} e^{-10}$

^{1.} Lowest order constrained variational (LOCV) method

آورده شدهانـد. در رابطـهٔ (۵)، تـابع همبسـتگی دو– نوکلئـونی
$$f(1)$$
 به صورت زیر نوشته میشود [۱۷]: $f(1) = \sum_{JSTT_Z} / JSTT_Z > f_{JSTT_Z}(1) < JSTT_Z /,$ (۶)

 $S=\circ$ که $f_{JSTT_Z}(11)$ در حالتهای جفت نشده (حالتهای $f_{JSTT_Z}(11)$ و $S=1, L=J\pm 1$ و S=1, L=J با

$$f_{JSTT_{z}}(1Y) = \begin{cases} UCS : f_{JSTT_{z}}^{(1)}(r_{1Y}) \\ f_{1100}(r_{1Y}) \left(\frac{r}{r} + \frac{1}{r}S_{1Y}\right) + \\ CS : \begin{cases} f_{1100}^{(1)}(r_{1Y}) \left(\frac{r}{r} - \frac{1}{r}S_{1Y}\right) + \\ f_{1100}^{(11)}(r_{1Y}) \left(\frac{1}{r} - \frac{1}{r}S_{1Y}\right); {}^{r}S_{1} - {}^{r}D_{1} \\ f_{1Y1T_{z}}^{(1Y)}(r_{1Y}) |L = 1 > < L = 1| + \\ f_{Y11T_{z}}^{(1Y)}(r_{1Y}) |L = 1 > < L = 1|; {}^{r}P_{r} - {}^{r}F_{r} \end{cases} \end{cases}$$

$$(V)$$

$$f_{11\cdots}^{c} = \frac{1}{r} (r f_{11\cdots}^{(r_{1})}(r_{1\gamma}) + f_{11\cdots}^{(r_{1})}(r_{1\gamma})), \qquad (A)$$

$$f_{11}^{T} = \frac{1}{\gamma} (f_{11}^{(\gamma_1)}(r_{1\gamma}) - f_{11}^{(\gamma_1)}(r_{1\gamma})), \qquad (9)$$

$$\mathbf{f}_{\boldsymbol{\gamma}_1 \setminus \mathbf{T}_Z}^c = \frac{1}{\Delta} (\boldsymbol{\gamma} \mathbf{f}_{\boldsymbol{\gamma}_1 \setminus \mathbf{T}_Z}^{(\boldsymbol{\gamma}\boldsymbol{\gamma})}(\mathbf{r}_{\boldsymbol{\gamma}_1}) + \mathbf{f}_{\boldsymbol{\gamma}_1 \setminus \mathbf{T}_Z}^{(\boldsymbol{\gamma}\boldsymbol{\gamma})}(\mathbf{r}_{\boldsymbol{\gamma}_1})), \qquad (1 \circ)$$

$$\mathbf{f}_{\gamma_1\gamma_Z}^{\mathbf{b}} = \frac{1}{\Delta} (\mathbf{f}_{\gamma_1\gamma_Z}^{(\gamma\gamma)}(\mathbf{r}_{\gamma\gamma}) - \mathbf{f}_{\gamma_1\gamma_Z}^{(\gamma\gamma)}(\mathbf{r}_{\gamma\gamma})). \tag{11}$$

^{*}P₇- ^{*}F₇ است که در رابطهٔ (۷) می توان در حالت ^{*}P₇ – ^{*}F₇ – ^{*}F₇ – ^{*}P₁ همبستگی تانسوری لحاظ کرد [۱۹]. در ایس صورت همبستگی تانسوری لحاظ کرد [۱۹]. در ایس صورت $f_{r11T_Z}^{(r1, r1)}(r_{17})$ در رهیافت LOCV، انرژی _۲A نسبت به توابع همبستگی وابسته به حالت در حضور قید بهنجارش، یعنی [۲۰] $\epsilon = \langle \psi | \psi \rangle$ – 1= $\rho \int d^{r}r \{ \sum_{JLSTT_z} \varpi(f_{p,T_z}^r(r) - f_{JLSTT_z}^r(r) I_{L,T_z}(k_f r) \}$ – 1= ۰, (۱۲) کمینه می شود. در رابطهٔ (۱۲)، (۲)، $f_{p,T_z}(r)$ تابع همبستگی پائولی است که بخش بلندبرد همبستگی نوکلئون – نوکلئون را توصیف می کند [۲۰]. به ایس ترتیب مجموعهای از معادلات دیفرانسیل حاصل می شوند [۹۴ و ۹۶ و ۲۰].

معادلات مذکور تا شعاع ترمیم ^۲ r = d حل و پس از آن توابع همبستگی به صورت توابع پائولی در نظر گرفته میشوند. با جایگذاری پاسخهای معادلات دیفرانسیل در رابطههای (۵) و (۱)، انرژی مادهٔ هستهای نامتقارن در حالتهای جفت شده محاسبه می شود.

در بخش آتی، با استفاده از رابطه های (۸) تا (۱۱)، توابع همبستگی مرکزی و غیرمرکزی حالت های جفت شده J = Iهمبستگی مرکزی و غیرمرکزی حالت های جفت شده J = I($S_1 - {}^{n}D_1$) و شعاعهای ترمیم توابع مذکور نشان داده می شوند. به علاوه، انرژی مادهٔ هسته ای نامتقارن در حالت های جفت شده بر حسب چگالی نمایش داده می شوند.

۳. نتایج، بحث و جمع بندی

در بخشهای (الف) و (ب) ((پ) و (ت)) شکلهای ۱ و ۲، توابع همبستگی مرکزی (غیرمرکزی) مادهٔ هستهای نامتقارن در حالت جفت شده I = I برای پتانسیلهای ۸۷۱۸ و ۶'AV به ترتیب در چگالیهای $^{-1} fm fm$ ۹۱/۰ و $^{-1} fm fm$ ۰ بر حسب فاصلهٔ شعاعی میان نوکلئونها ترسیم شدهاند. در بخشهای (الف) و (پ) ((ب) و (ت)) شکلهای ۱ و ۲، در حالت جفت شده T = I، همبستگی اسپین – مدار (تانسوری) لحاظ شده است. همان طور که در شکلهای ۱ و ۲ مشهود است، با

1. Healing distance

شکل ۲. (رنگی در نسخه الکترونیکی) مشابه با شکل ۱ اما در چگالی ۲۴ fm^{-۳}.

افزایش نسبت پروتون به نوترون و با در نظر گرفتن همبستگی تانسوری در حالت ۲ = L، همبستگی تانسوری در حالت ۱ = L تضعیف میشود. همچنین، مشخص است که همبستگی تانسوری در حضور پتانسیل ۸۷۱۸ قویتر و برد همبستگیها در حضور پتانسیل ۶٬۷۸ بلندتر است. در کل میتوان گفت که با افزایش چگالی، برد همبستگیها کاهش مییابد.

در بخش های (الف) و (ب) ((پ) و (ت)) شکل های ۳ و ۴، توابع همبستگی مرکزی (غیرمرکزی) مادهٔ هستهای نامتقارن در حالت جفت شده ۲ = J برای پتانسیل های ۸۷۱۸ و ۸۷٬۶ به ترتیب در چگالی های ۳^{-۳} ۰/۱۶ و ۲۴ fm^{-۳} بر حسب فاصلهٔ شعاعی نمایش داده شدهاند. در بخش های (الف) و (ب) ((ب) و (ت)) شکل های مذکور، در حالت جفت شده r=۲، همبستگی اسپین- مدار (تانسوری) لحاظ شده است. به این ترتیب، در بخشهای (پ) و (ت) شکلهای ۳ و ۴، به ترتیب توابع همبستگی اسپین–مدار و تانسوری ارائه شدهاند. در تشابه با شکل های ۱ و ۲، در شکل های ۳ و ۴، با کاهش نسبت پروتون به نوترون و با در نظر گرفتن همبستگی اسپین-J = r مدار در حالت J = r، همبستگی غیرمرکزی در حالت تقویت می شود. همچنین، با کاهش چگالی، برد همبستگی ها افزایش می یابد. همان طور که در بخش (ت (پ)) شکل های ۳ و ۴ مشهود است، همبستگی های تانسوری (اسپین- مدار) در حضور پتانسیل AV۱۸ ضعیف تر (قوی تر) و برد همبستگی ها در حضور پتانسیل ۹'AV بلندترند. از طرف دیگر، رفتار توابع همبستگی اسپین-مدار در حالت جفت شده J=۲، در حضور پتانسیل ۹'AV با نتایج مشابه اندرکنش AV۱۸ اختلاف دارد که این اختلاف از عـدم حضـور عملگـر اسپین- مدار در پتانسیل AV'۶ ناشی می شود.

در بخش های (الف) و (پ) ((ب) و (ت)) شکل ۵، برد همبستگی های غیرمرکزی مادهٔ هسته ای نامتقارن در حالت های جفت شده ۲٫۲= J برای پتانسیل ۸۷۱۸ (۶٬۹۷) بر حسب چگالی رسم شده اند. در بخش های (الف) و (ب) ((پ) و (ت)) شکل ۵، در حالت جفت شده ۲= J، همبستگی اسپین – مدار (تانسوری) در نظر گرفته شده است.

در شکل مذکور، با افزایش نسبت پروتون به نوترون (چگالی)، برد همبستگی های غیرمرکزی کاهش می یابد. همچنین برد همبستگی های غیرمرکزی در حضور پتانسیل ^{2}VA در مقایسه با اندرکنش ۸۷۱۸ بلندتراست. همان طور که در شکل ۵ مشخص است، با اعمال همبستگی اسپین-مدار (تانسوری) در حالت جفت شده T = I، همبستگی غیرمرکزی در حالت جفت شده I = I، بلندبردتر (کوتاهبردتر) از حالت جفت شده T = I است.

در بخشهای (الف)، (ب)، (پ) و (ت) شکلهای ۶ و ۷ به ترتیب انرژی مادهٔ هستهای نامتقارن در حالت های دو-نوكلئونى JLSTT_Z = ۱۰۱۰۰,۲۱۱۱ - ۱,۱۲۱۰۰,۲۳۱۱ براى پتانسیل های AV۱۸ و AV'۶ بر حسب چگالی نشان داده شدهاند. میدانیم که انرژی مادهٔ هستهای نامتقارن در حالتهای جفت شده به تصویر ایزواسیین در راستای محور یا وابسته است. بنابراین برای مقایسهٔ داده است. T = 1 با zنتایج مادهٔ نوترونی خالص، حالتهای دو- نوکلئونی به ازای نمایش داده شدهاند. لازم به ذکر است که در شکل $T_Z = -1$ ۶ و ۷، در حالت جفت شده J=۲، همبستگی اسپین- مـدار (تانسوری) لحاظ شده است. در شکل های مذکور، با در نظر گرفتن اندرکنش AV۱۸، مقدار انرژی حالت ۱–۲۱۱۱ از بقیهٔ حالتها بزرگتر است. همچنین ملاحظه می شود که با اعمال همبستگی اسپین – مدار و یا تانسوری در حالت جفت شده J=T، رفتار کلی انرژی ها تقریباً یکسان است. از طرف دیگر، به جز در حالت ۱۰۱۰۰، منحنی انرژی مادهٔ هستهای نامتقارن در حالت های دو- نوکلئونی جفت شده در نسبتهای پروتون به نوترون بزرگتر بالاتر از دیگر نسبتها قرار می گیرد. در پایان خاطر نشان می شود که انرژی مادهٔ هستهای نامتقارن در حالت جفت شده ۱۲۱۰ (۱–۲۱۱۱) به ازای پتانسیل AV۱۸ با داده های متناظر برای اندرکنش AV'۶ تقريباً همخواني (اختلاف) دارد.

با توجه به مطالب بالا، مشخص شد که توابع همبستگی غیرمرکزی با افزایش نسبت پروتون به نوترون کوچک می شوند. همچنین نشان دادیم که توابع همبستگی مرکزی و غیرمرکزی

شکل ۳. (رنگی در نسخه الکترونیکی) مشابه با شکل ۱ اما در حالت جفت شده ۴۲°-۳۲٪.

شکل ۴. (رنگی در نسخه الکترونیکی) مشابه با شکل ۳ اما در چگالی ۲۴ fm^{-۳}.

شکل ۵. (رنگی در نسخه الکترونیکی) (الف) برد همبستگی غیرمرکزی مادهٔ هستهای نامتقارن در حالت های جفت شده ۲۵^{- ۳}۵^۱, ۲۶^۳ به ازای نسبت های پروتون به نوترون ۰، ۲/۰، ۵/۵، ۷/۰ و ۱ با پتانسیل ۸۷۱۸ برحسب چگالی به ترتیب به صورت PNM.۰/۲,۰/۵,۰/۷,SNM –(۲) ا نامگذاری شدهاند. در این محاسبات تابع همبستگی اسپین – مدار در حالت جفت شده ۲ = J لحاظ شده است، (ب) مشابه با بخش (الف) اما با اندرکنش ۵٬۷۶، (پ) مشابه با قسمت (الف) با این تفاوت که تابع همبستگی تانسوری در حالت جفت شده ۲ = J داریم و (ت) مشابه با قسمت (پ) اما با پتانسیل ۵٬۷۶ .

شکل ۶. (رنگی در نسخه الکترونیکی) (الف) انرژی مادهٔ هستهای نامتقارن در حالت ۱۰۱۰۰ = JLSTT_Z به ازای نسبتهای پروتون به نوترون ۰، ۲/۰، ۵/۰، ۷/۰ و ۱ با پتانسیلهای ۸۷۱۸ و ۶٬۷۸ بر حسب چگالی. در این محاسبات تابع همبستگی اسپین- مدار در حالت جفت شده لحاظ شده است، (ب) مشابه با بخش (الف) اما برای حالت ۱–۲۱۱۱ = JLSTT ، (پ) مشابه با قسمت (الف) اما برای حالت JLSTT_Z = ۱۲۱۰۰

شکل ۷. (رنگی در نسخه الکترونیکی) مشابه با شکل ۶ با این تفاوت که در حالت جفت شده J=۲ تابع همبستگی تانسوری داریم.

مادهٔ هستهای نامتقارن در حالتهای جفت شده، به نسبت پروتون به

تقدیر و تشکر نویسنده از دانشگاه صنعتی اصفهان برای حمایت مالی جهت اجرای طرح پژوهشی فوق سپاسگزار است.

- 14. G H Bordbar, M Modarres, Phys. Rev. C 57 (1998) 714.
- 15. H R Moshfegh, M Modarres, *Nucl. Phys.* A **792** (2007) 201.
- 16. M Modarres, M Pourmirjafari, H R Moshfegh, Nucl. Phys. A **819** (2009) 27.
- 17. M Modarres, A Tafrihi, Nucl. Phys. A 941 (2015) 212.
- S Goudarzi, H R Moshfegh, *Phys. Rev.* C **91** (2015) 054320.
- 19. A Tafrihi, M Modarres, Nucl. Phys. A 958 (2017) 25.
- 20. A Tafrihi, Ann. Phys. 392 (2018) 12.
- 21. M Rahmat, M Modarres, *Nucl. Phys.* A **997** (2020) 121715.
- 22. R B Wiringa, V Fiks, A Fabrocini, *Phys. Rev.* C 38 (1988) 1010.
- 23. J Carlson, J Morales, V R Pandharipande, D G Ravenhall, *Phys. Rev.* C **68** (2003) 025802.
- 24. A Mukherjee, Phys. Rev. C 79 (2009) 045811.
- 25. R B Wiringa, V G J Stoks, R Schiavilla, *Phys. Rev.* C 51 (1995) 38.
- 26. R B Wiringa, S C Pieper, *Phys. Rev. Lett.* **89** (2002) 182501.

مادهٔ هستهای نامتقارن در حالت جفت شده J=T در مقایسه با حالت I=L نسبت به تغییر انـدرکنش حسـاس ترنـد. بـه طـور مشابه، دیدیم که انرژی مادهٔ هستهای نامتقارن در حالـت جفـت شـده J=T (به خصوص در I=L) به ازای پتانسیل ۷۶٬۶ بـه صـورت قابل توجـه بـا محاسـبات انـدرکنش AV۱۸ اخـتلاف دارد. بـه ایـن ترتیب، نتیجه میگیریم که رفتار توابع همبسـتگی نوکلئـون- نوکلئـون

- مراجع
- 1. J S Levinger, Phys. Rev. 84 (1951) 43.
- J L Forest, V R Pandharipande, S C Pieper, R B Wiringa, R Schiavilla, and A Arriaga, *Phys. Rev.* C 54 (1996) 646.
- 3. A Akmal, V R Pandharipande, *Phys. Rev.* C 56 (1997) 2261.
- 4. O Benhar, et al., Nucl. Phys. A 703 (2002) 70.
- 5. A Tafrihi, *Physics Letters* B **816** (2021) 136192.
- 6. H Feldmeier, et al., Phys. Rev. C 84 (2011) 054003.
- S Gandolfi, A Lovato, J Carlson, Kevin E Schmidt, *Phys. Rev.* C 90 (2014) 061306(R).
- F Iwamoto, M Yamada, Prog. Theor. Phys. 17 (1957) 543.
- 9. J W Clark, Prog. Part. Nucl. Phys. 2 (1979) 89.
- 10. M E Grypeos and E Mavrommatis, *Lett. Nuovo Cimento* **5** (1972) 369.
- 11. J C Owen, R F Bishop, and J M Irvine, *Phys. Lett.* B 59 (1975) 1.
- 12. R F Bishop, C Howes, J M Irvine, M Modarres, J. *Phys.* G: *Nucl. Phys.* **4** (1978) 1709.
- A M Modarres, J M Irvine, J. Phys. G, Nucl. Phys. 5 (1979) 511.